ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה
אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית
יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה אותם
לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת
השמטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל
לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים
והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען
ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל
משה הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע
והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה
ויהושע ויתיצבו באהל מועד: ויראה יהוה
באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על
פתח האהל: ויאמר יהוה אל משה
הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה
אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה
בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר
כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאו אתו
רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא

כי יודע הבטוחה העם
הזה כתרגומו מדי יודע
הישל עם עייז הדין
משה מה לו ליהושע וקנס
שכתוב עליהם הכל לפי
רעתם ושעתם ומכל הלך
אמר לו כי יודע תבטיחה
בני ישראל המרין אשר
שבעתי להם תביאם על
כחם הכל הלוך עול
מקל והך על דקדקם דבר
אחד לדור ואין שנוי
דברים לדור: מקץ שבע
שנים בשנה ראשונה
של שמיטה בשמיטה
נוהגת קורין אותה שנת
שמיטה ששדין שבעת
עונות בה בקצור של
שביעית היוצאי ומ
לאוצאי שביעית
תקנין יום התורה
הזאת: הולך הידר
קורין ותחילה אותה
הדברים כתובים
במסכת סוטה על
מנת של עץ היו
עשין לו בעזרה
אנשים לאוזר ונשים
לשמוע והטף לדע
בנים כדי לתת שכר
למביאיהם ואיזנו
ואזרזתן: נכר הארץ
גויי הארץ: והסתר
והסתרתי פני מהם
מי שאינו רוח הדר
בגרתם: ונא ענוני
והכעסוני
וכן כל לשון עינוי
לשון כעס: אתה שמי
האזינו השמים עד
וסבר אדמתי עמי

ויהוה פלל כל אשר
גמלנו יהוה ורב טוב
לבית ישראל אשר
גמלם ברחמיו וכרב
חסדיו: ואמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו
ויהי להם למושיע בכל
צרתם לו צר ומלאך
פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם
וינטלם ויגשאם כל ימי
עולם: חסלת

ניחם על בגדי וכל
מלפרשי אגאלתי
כי יום נקם בלבי שנת
גאולי באה ואביט
ואין עוזר ואשתומם
ואין סומך ותושיע
לי זרועי ובחמתי
היא סמכתני ואסיס
עמים ואשכרם
בחמתי ואורידם
לארץ ניבחם חסדי
יהוה אזכיר תהלת

ואשתומם לשון שתיקה וכבר
פירשתי למעלה ויתומם כי
אין מפנים ומכוסה לשון מקבל
סם וכדרך ברגלים כמו מתבוסס
ברמש כמו בוסס ומתבחלתי
מעתה גבורות שחוקם חסדי
אזכיר הנביא אומר אזכיר
את ישר יות חסדי ורבוטוב
אזכיר אשר גמל את ישראל
כמחוקן אך עמי המה אמר
שיבקרו בי עמי המה והרי הם
לפני כבנים אשר לא ישקרו

וכן שנאה מיכלתה לא הושיעם כמבר
אדם העמדים הם כבנים
אשר לא ישקרו: סלה שהם שהביא עליהם
לא יעד לא הזר להם כפי מעלליהם שהיו
מאוינין לקות: כי מלאך פנו הוא מיכאל
שר הפנים ומשמש לפנין: הושיעם תמיד
בשליחתכם שלמקום: חסלת

ויכתב משה את תורתא הדא ויהבה
לכהניא בני לוי דנטלין ית ארון
קיים אדוי ולכל סבי ישראל:
ופקיד משה יתהון למימר מסוף
שבע שנין בזמן שבא
דשמיטתא בחגא דמיטלינא
במיתי כל ישראל לאתחזאה ד
קדם יי אלהך באתרא ד
יתרעי תקרי ית אוריתא הדא
קדם כל ישראל ותשמענון
כנוש ית עמא גבריא ונשיא
וטפלא וגיורך די בקרוך
בדיל דישמעון ובדיל דילפון
וידחלון קדם יי אלהכון וייטרון
למעבד ית כל פתגמי אוריתא
הדא: ובניהם אשר לא
ידעו ישמעו
ולמדו ליראה את
יי אלהיכם כל
עברין ית ארעא לתבון למירתה:
ואמר יי לגבי משה קריבו
יומך למית קרי ית יהושע
ואתעתדו במישכן זמנא ואפקדנה
ואזל מש ויהושע ואתעתדו
במשכן זמנא: ואתגלי יי במשכנא
בעמודא דענגא וקם עמודא
דענגא על תרע משכנא:
ואמר יי למש הא את שכיב
עם אבהתך ויקום עמא הדין
וישתעי בתר עממי ארעא
די הוא עליל לתמן בגויהון וישבקון
דחלתי וישבון ית קימי די גזרית
עמיהון: ויתקף רגזי בהון בעדנא
ההוא ואתרחקנון ואסלק שכינתי
מנהון ויהון למיכל: ויעדון בהון
בישן סגיאן ועקן ויימר בעדנא